

Vainajan muistaminen

Tätä aineistoa käytetään rukoushetkessä (ks. sen rakenne s. 9), jossa muistetaan vainajaa. Aineistoa voidaan käyttää myös muistotilaisuudessa, kuoleman vuosipäivänä tai sukukokouksessa, jossa muistetaan edesmenneitä suvun jäseniä.

Rukoushetken johtaa pappi, muu seurakunnan työntekijä tai seurakuntalainen.

Valkoisella liinalla peitetyle pöydälle voidaan asettaa Raamattu, risti tai krusifiksi ja vainajan valokuva sekä sytyttää kynttilä.

Virsiehdotuksia

Virren sijasta voidaan käyttää myös laulua »Ei väisty meiltä koskaan» (ks. Lauluja rukoushetkiin) tai hautaan siunaamisen laulua (ks. Lauluja kasuaalitoimituksiin).

- alkuvirsi (rukoushetken rakenteen kohta 1): 275, 396 tai 621
- vastaus (kohta 5) tai rukousjakson edellä (kohta 7): 30, 276 tai 388
- päätösmusiikki (kohta 10): 332, 341 tai 620

Johdantosanat

Rukoushetken rakenteen kohta 2.

Rakkaat ystävät. Vietämme nyt NN:n muistotilaisuutta / muistamme poisnukkuneita suvun jäseniä. Muistelkaamme, mitä hän/he meille merkitsi/merkitsivät. Haluamme kiittää yhteisistä kokemuksista, jotka elävät mielessämme. Saamme jakaa täällä myös surun ja kaipauksen tunteita. Kuoleman läheisyys koskettaa meitä jokaista. Jumala, elämän ja kuoleman Herra, on luvannut olla kanssamme. Hän ohjaa meitä sanallaan ikuisen elämän tielle.

TAI

Rakkaat ystävät. Ylösnoussut Kristus sanoo: »Älä pelkää. Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, iäti elävä.» (Ilm. 1:17–18.) Me kaikki liitymme sukupolvien ketjuun ja menemme pois, kukin vuorollamme. Kristus on ollut ennen meitä, ja hän elää ikuisesti. Uskossa häneen löydämme katoamattoman elämän. Saamme pyytää hänen läsnäoloaan jokaiseen päiväämme.

Psalmi

Rukoushetken rakenteen kohta 3.

Herra on minun paimeneni,
ei minulta mitään puutu.

Hän vie minut vihreille niityille,
hän johtaa minut vetten ääreen,
siellä saan levätä.

Hän virvoittaa minun sieluni,
hän ohjaa minua oikeaa tietä nimensä kunnian tähden.

Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa,
en pelkäisi mitään pahaa,
sillä sinä olet minun kanssani.

Sinä suojelet minua kädelläsi,
johdatat paimensauvallasi.
Sinun hyvyytesi ja rakkautesi ympäröi minut
kaikkina elämäni päivinä,
ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti.

Ps. 23:1–4, 6

TAI

Jumalan edessä mieleni hiljenee,
hän antaa minulle avun.
Hän on kallio, hän on minun pelastukseni,
hän on linnani, minä en horju.
Hiljene, sieluni, Jumalan edessä!
Hän antaa minulle toivon.
Hän on kallio, hän on minun pelastukseni,
hän on linnani, minä en horju.
Jumalassa on pelastukseni ja kunniani.
Hän on luja kallio, hänessä on turvani.

Ps. 62:2–3, 6–8

TAI

Opetä meille, miten lyhyt on aikamme,
että saisimme viisaan sydämen.
Herra, käänny jo puoleemme.
Kuinka kauan vielä viivyt?
Armahda meitä, palvelijoitasi!
Ravitse meitä armollasi joka aamu,
niin voimme iloita elämämme päivistä.
Niin kuin annoit murheen, anna meille ilo
yhtä monena vuotena kuin vaivamme kesti.

Ps. 90:12–15

TAI

Ihmisen elinaika on niin kuin ruohon:
kun kedon kukka hän kukoistaa,
ja kun tuuli käy yli, ei häntä enää ole
eikä hänen asuinsijansa häntä tunne.
Mutta Herran armo pysyy ajasta aikaan,
se on ikuinen niille, jotka pelkäävät ja rakastavat häntä.
Polvesta polveen ulottuu hänen uskollisuutensa kaikkiin,
jotka pysyvät hänen liitossaan.

Ps. 103:15–18

[Pieni kunnia]

Kunnia Isälle ja Pojalle
ja Pyhälle Hengelle,
niin kuin oli alussa, nyt on ja aina,

iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen.

Raamatunluku

Rukoushetken rakenteen kohta 4.

Room. 14:7–9

Kukaan meistä ei elä itseään varten eikä kukaan kuole itseään varten. Jos elämme, elämme Herran omina, ja jos kuolemme, kuolemme Herran omina. Elämmepä siis tai kuolemme, me kuulumme Herralle. Juuri sitä vartenhan Kristus kuoli ja heräsi elämään, että hän olisi niin kuolleiden kuin elävienkin Herra.

1. Kor. 15:53–57

Tämän katoavan on pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen. Mutta kun katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja kuolevainen kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitusten sana:

– Kuolema on nielty ja voitto saatu.
Missä on voittosi, kuolema?
Missä on pistimesi, kuolema?

Kuoleman pistin on synti, ja synnin voimana on laki. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

2. Kor. 4:16–18

Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmisemme murtuuikin, niin sisäinen ihmisemme uudistuu päivä päivältä. Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdinkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden. Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään, sillä näkyvä kestää vain aikansa mutta näkymätön ikuisesti.

Mark. 13:33–37

Jeesus sanoo:

»Pitäkää varanne, olkaa valveilla, sillä te ette tiedä milloin se aika tulee. Kun mies matkustaa vieraille maille ja talosta lähtiessään antaa kullekin palvelijalle oman tehtävän ja vastuun, niin ovenvartijan hän käskää valvoa. Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, koska talon herra tulee: illalla vai keskiyöllä, kukonlaulun aikaan vai aamun jo valjetessa. Hän tulee äkkiarvaamatta – varokaa siis, ettei hän tapaa teitä nukkumasta. Minkä minä sanon teille, sen sanon kaikille: valvokaa!»

Joh. 6:37–40

Jeesus sanoo:

»Kaikki ne, jotka Isä minulle antaa, tulevat minun luokseni, ja sitä, joka luokseni tulee, minä en aja pois. Enhän minä ole tullut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon. Ja lähettäjäni tahto on, etten minä anna yhdenkään niistä,

jotka hän on uskonut haltuuni, joutua hukkaan, vaan viimeisenä päivänä herätän heidät kaikki. Minun Isäni tahtoo, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on ikuinen elämä. Viimeisenä päivänä minä herätän hänet.»

Joh. 15:9–12

Jeesus sanoo:

»Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin olen minä rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessaani. Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkaudessaani, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkaudessaan.

Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minun iloni sydämässänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi. Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä.»

Rukousjakso

Rukoushetken rakenteen kohta 8.

Rukous

1. Jumala, taivaallinen Isämme. Sinä annat ihmiselle elämän ja otat sen jälleen. Sinä kätket elämämme hetkeksi kuoleman salaisuuteen korottaaksesi sen taas valoon, puhtaana ja uudistuneena. Katso ja kuule meitä, jotka ikävöimme poisnukkunutta läheistämme. Lohduta meitä surussa ja auta meitä ottamaan jokainen päivä sinun kädestäsi. Kiitos, että sinun tahtosi meitä kaikkia kohtaan on hyvä. Jumala, sinun edessäsi mielemme hiljenee ajattelemaan myös omaa elämäämme ja kuolemaamme ja sinun kirkkauttasi. Kuule nyt myös hiljainen rukouksemme.

(hiljaisuus)

Jumala, ole kanssamme, kun aikamme päättyy ja sydämemme lyö viimeisen lyöntinsä. Ota meidät silloin kotiin luoksesi. Sinulle olkoon ylistys ja kunnia nyt ja iankaikkisesti.

2. Jumala, taivaallinen Isä. Kiitos, että tiedät ja tunnet meidät, surumme ja kaipauksemme. Anna meille voimaa ja lohdutusta. Vahvista uskoamme siihen, että kaikki on sinun käsissäsi, sinun hoidossasi ja armosi suojassa. Jumala, sinun edessäsi mielemme hiljenee ajattelemaan poisnukkuneita, omaa elämäämme ja kuolemaamme ja sinun kirkkauttasi. Kuule nyt myös hiljainen rukouksemme.

(hiljaisuus)

Kiitos, että olet antanut meidän kohdata toisemme tässä ajassa. Auta meitä kohtaamaan poisnukkuneet läheisemme myös ikuisuudessa, sinun luonasi, armollinen Jumala. Anna meidän nähdä surun ja kaipauksen keskellä säteitä ikuisesta valosta rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden.